

> Retouradres Postbus 20401 2500 EK Den Haag

Van der Feltz advocaten N.V.
t.a.v. 5.1.2.e
Postbus 85615
2505 CN DEN HAAG

**Directie Wetgeving en
Juridische Zaken**

Bezoekadres
Bezuidenhoutseweg 73
2594 AC Den Haag

Postadres
Postbus 20401
2500 EK Den Haag

Overheidsidentificatienr
00000001003214369000

T 070 379 8911 (algemeen)
F 070 378 6100 (algemeen)
www.rijksoverheid.nl/ezk

Behandeld door
5.1.2.e

T 070 5.1.2.e
5.1.2.e @minezk.nl

Ons kenmerk
WJZ / 27283255

Uw kenmerk

Bijlage(n)

- 1 & JULI 2023 -

Datum
Betreft Besluit op bezwaar inzake de weigering van de verlenging van het
tijdvak van de opsporingsvergunning koolwaterstoffen M02a en M02b

Geachte 5.1.2.e,

In uw brief van 28 november 2022 heeft u namens de besloten vennootschap ONE-Dyas B.V. (hierna: ONE-Dyas) bezwaar gemaakt tegen mijn besluit van 9 november 2022, met kenmerk PDGGO-DTDO/V-31185. Met deze brief wordt op uw bezwaarschrift beslist.

1. Verloop van de procedure

ONE-Dyas is houder van de bij besluit van 21 november 2011 met kenmerk ETM/EM/11163047 verleende opsporingsvergunning voor koolwaterstoffen die na diverse wijzigingen, laatstelijk bij besluit van 28 december 2020 met kenmerk DGKE-WO/V-4173, nu nog geldt voor die delen van blok M2, welk blok is aangeduid op de kaart die als bijlage 3 bij de Mijnbouwregeling is gevoegd, aangeduid als blokdelen M02a en M02b (hierna: opsporingsvergunning M02a/M02b).

Bij brief van 13 juli 2022, ontvangen per e-mailbericht van 21 juli 2022, heeft ONE-Dyas een aanvraag ingediend om verlenging van het tijdvak van opsporingsvergunning M02a/M02b met drie jaar.

Bij e-mailbericht van 27 juli 2022 is ONE-Dyas verzocht aanvullende gegevens en informatie te verstrekken. De aanvullende gegevens zijn op 18 augustus 2022 ontvangen.

Bij besluit van 9 november 2022 heb ik de aanvraag geweigerd.

Tegen dit besluit is door ONE-Dyas bezwaar gemaakt. De ontvangst van het bezwaarschrift is schriftelijk bevestigd.

Bij brief van 6 april 2023 heeft ONE-Dyas een nader stuk ingediend.

ONE-Dyas is op 20 april 2023 in aanwezigheid van haar gemachtigde gehoord. Het verslag van de hoorzitting is op 23 mei 2023 naar ONE-Dyas gestuurd. Haar reactie daarop heb ik betrokken bij de beoordeling van de bezwaren. Voor de samenstelling van de commissie en wat er is gezegd op de hoorzitting verwijs ik naar het verslag.

2. De ontvankelijkheid van het bezwaar

ONE-Dyas is belanghebbende bij het besluit van 9 november 2022 waarmee de aanvraag om verlenging van het tijdvak van de opsporingsvergunning M02a/M02b is geweigerd. Bij brief van 28 november 2022, daarmee binnen de bezwaartermijn, heeft ONE-Dyas bezwaar gemaakt tegen dit besluit. Dit betekent dat het bezwaar ontvankelijk is.

3. Het toetsingskader

Hieronder zijn de relevante artikelen van de Mijnbouwwet opgenomen.

Artikel 11

1. In een vergunning wordt bepaald voor welke in artikel 6 bedoelde activiteiten en voor welke delfstoffen zij geldt. Indien in een winningsvergunning is opgenomen dat zij geldt voor bepaalde delfstoffen, geldt zij tevens voor andere delfstoffen die onvermijdelijk meekomen met de winning van die bepaalde delfstoffen.

2. In een vergunning wordt bepaald voor welk tijdvak zij geldt. Dit geschiedt zodanig dat het tijdvak niet langer is dan noodzakelijk om de activiteiten, waarvoor de vergunning wordt verleend, te verrichten.

[..]

Artikel 12, eerste lid:

In een opsporingsvergunning wordt bepaald binnen welke tijdvakken nadat de vergunning onherroepelijk is geworden, de in de vergunning aangegeven opsporingsactiviteiten dienen te worden verricht. In de vergunning kan tevens worden bepaald binnen welke tijdvakken nadat de vergunning onherroepelijk is geworden, de in de vergunning aangegeven verkenningsonderzoeken dienen te worden verricht.

Artikel 18, derde lid:

Een aanvraag om verlenging van het tijdvak waarvoor een vergunning geldt wordt slechts ingewilligd, indien het in de vergunning vastgestelde tijdvak onvoldoende is om de activiteiten, waarvoor de vergunning geldt, te voltooien en deze activiteiten zijn verricht in overeenstemming met de vergunning. In een beschikking, waarbij het tijdvak waarvoor een vergunning geldt wordt verlengd, kan het gebied waarvoor die vergunning geldt worden beperkt tot een deel van het gebied. Artikel 11, derde en vierde lid, is van overeenkomstige toepassing.

4. Het besluit van 9 november 2022

Met het besluit van 9 november 2022 is het verzoek van ONE-Dyas geweigerd om

verlenging van het tijdvak van opsporingsvergunning M02a/M02b met drie jaar. Het tijdvak van elf jaar was voldoende om het voor het vergunningsgebied geldende werkprogramma, dat de grondslag was voor de verlening en verlengingen van opsporingsvergunning M02a/M02b, uit te voeren. ONE-Dyas heeft, behalve het uitvoeren van enkele studies, geen uitvoering gegeven aan het werkprogramma. Op basis hiervan is geoordeeld dat niet is voldaan aan het vereiste voor verlenging zoals opgenomen in artikel 18, derde lid, van de Mijnbouwwet.

WJZ / 27283255

5. De gronden van bezwaar

ONE-Dyas stelt zich op het standpunt dat de aanvraag om verlenging van het tijdvak van opsporingsvergunning M02a/M02b ten onrechte niet is toegewezen. Ter onderbouwing van dat standpunt heeft u namens ONE-Dyas in het bezwaarschrift en tijdens de hoorzitting samengevat weergegeven het volgende aangevoerd.

Lex silencio positivo

ONE-Dyas betoogt dat het tijdvak van de vergunning op grond van artikel 4:20b, eerste lid, van de Algemene wet bestuursrecht (hierna: Awb) van rechtswege met drie jaar is verlengd omdat niet tijdig op de aanvraag is beslist. Daarbij is volgens ONE-Dyas van belang dat een besluit omtrent de verlenging van het tijdvak van een opsporingsvergunning onder de reikwijdte van de Dienstenwet valt, zodat artikel 4:20b, eerste lid, van de Awb op het besluit van toepassing is. Het opsporen van koolwaterstoffen moet volgens ONE-Dyas als een dienst in de zin van de Dienstenwet worden aangemerkt. Daarbij wijst ONE-Dyas op de memorie van toelichting bij het wetsvoorstel tot aanpassing van het vergunningstelsel in de Mijnbouwwet voor opsporen en winnen van aardwarmte (Kamerstukken II 2019/20, 35 531 nr. 3, p. 22-23), waarin het opsporen van aardwarmte ook als een dienst is aangeduid.

reactie

In artikel 4:20b, eerste lid, van de Awb is bepaald dat indien niet tijdig op de aanvraag tot het geven van een beschikking is beslist, de gevraagde beschikking van rechtswege is gegeven. Uit artikel 4:20a, eerste lid, van de Awb volgt dat het voorgaande van toepassing is indien dit bij wettelijk voorschrift is bepaald.

In de Mijnbouwwet is paragraaf 4.1.3.3 van de Awb, waarin bovengenoemde artikelen zijn opgenomen, niet van toepassing verklaard op het vergunningstelsel met betrekking tot de verlening en de verlenging van opsporingsvergunningen voor koolwaterstoffen.

Voor vergunningstelsels die binnen de reikwijdte van de Dienstenwet vallen is echter in artikel 28 van die wet bepaald dat in afwijking van artikel 4:20a, eerste lid, van de Awb, paragraaf 4.1.3.3 van die wet wel van toepassing is op een aanvraag om een vergunning, tenzij bij wettelijk voorschrift anders is bepaald.

De Dienstenwet is op grond van artikel 2, eerste lid, van die wet van toepassing op de eisen en vergunningstelsels met betrekking tot de vrijheid van vestiging en

het vrij verkeer van diensten die vallen onder de reikwijdte van Richtlijn 2006/123/EG van het Europees Parlement en de Raad van de Europese Unie van 12 december 2006 betreffende diensten op de interne markt (PbEU L 376: de Dienstenrichtlijn). In het tweede lid van dat artikel is bepaald dat het eerste lid in ieder geval geldt voor de eisen en vergunningstelsels, bedoeld in dat lid, die zijn opgenomen in een regeling van Onze Minister. Met die regeling wordt bedoeld de Regeling indicatieve vaststelling reikwijdte Dienstenwet.

WJZ / 27283255

Het opsporen van koolwaterstoffen is geen activiteit die onder de reikwijdte van de Dienstenwet valt. Bij het opsporen van koolwaterstoffen is namelijk geen sprake van het verrichten van een dienst, omdat de Mijnbouwwet ervan uitgaat dat een mijnbouwonderneming dit voor eigen rekening en risico doet.¹ De verlening of de verlenging van een opsporingsvergunning is daarom geen beslissing over de toegang tot of de uitoefening van een dienst in de zin van de Dienstenwet.

Dit sluit ook aan bij de op grond van artikel 2, tweede lid, van de Dienstenwet vastgestelde Regeling indicatieve vaststelling reikwijdte Dienstenwet waarin de eisen en vergunningstelsel zijn opgenomen waarvoor het eerste lid in ieder geval geldt. Het vergunningstelsel met betrekking tot de opsporing van koolwaterstoffen is niet opgenomen in die regeling.

Voor zover ONE-Dyas wijst op de memorie van toelichting bij het wetsvoorstel wijziging van de Mijnbouwwet in verband met aanpassing van het vergunningstelsel voor opsporen en winnen van aardwarmte, merk ik op dat, anders dan bij het opsporen van koolwaterstoffen, het opsporen van aardwarmte over het algemeen niet door de vergunninghouder zelf wordt gedaan. Met de wijziging van de Mijnbouwwet per 1 juli 2023 is dit verder in de wet verankerd door te bepalen dat voor het uitvoeren van de opsporingswerkzaamheden voor aardwarmte een uitvoerder moet worden aangewezen. Het uitvoeren van opsporingswerkzaamheden door een uitvoerder kwalificeert als een dienst, voor zover de uitvoerder niet de vergunninghouder zelf is. Alleen de regels voor het uitvoeren van de feitelijke werkzaamheden door de uitvoerder vallen daarom onder de reikwijdte van de Dienstenrichtlijn.²

Uit het voorgaande volgt dat paragraaf 4.1.3.3 van de Awb niet van toepassing is op de aanvraag om verlenging van een opsporingsvergunning voor koolwaterstoffen, zodat het tijdvak van de opsporingsvergunning niet van

¹ Ik wijs in dit verband op de memorie van toelichting bij het wetsvoorstel Wijziging van de Algemene wet bestuursrecht, de Dienstenwet en enige andere wetten ter vastlegging van uitzonderingen op de toepasselijkheid van de positieve fictieve beschikking bij niet tijdig beslissen ingevolge de Dienstenwet (Kamerstukken II, 2010/2011, 32 614 nr. 3, p. 13) waarin dezelfde redenering is gevolgd voor CO₂-opsporingsvergunningen.

² Ik wijs in dit verband op de nota van toelichting bij de Besluit van 18 april 2023, houdende wijziging van het Mijnbouwbesluit en het Besluit algemene regels milieu mijnbouw (wijzigingen in verband met de aanpassing van het vergunningsstelsel voor opsporen en winnen van aardwarmte) (Stb. 2023, 139). En de toelichting bij de Regeling van de Staatssecretaris van Economische Zaken en Klimaat van 21 april 2023, nr. WJZ/ 26266335, tot wijziging van de Mijnbouwregeling en de Regeling indicatieve vaststelling reikwijdte Dienstenwet (wijzigingen in verband met de aanpassing van het vergunningsstelsel voor opsporen en winnen van aardwarmte) (Stcrt. 2023, 11690).

rechtswege is verlengd met drie jaar zoals is aangevraagd. In deze grond zie ik daarom geen aanleiding om mijn besluit van 9 november 2022 te herzien.

WJZ / 27283255

Toepassing van het toetsingskader

Volgens ONE-Dyas beperkt de beoordeling van artikel 18, derde lid, van de Mijnbouwwet zich tot de feitelijke vraag of het tijdvak waarvoor de vergunning is verleend onvoldoende gebleken is om uitvoering te geven aan de activiteiten waarvoor de vergunning is verleend. Artikel 18, derde lid, van de Mijnbouwwet biedt daarbij geen ruimte om een beleidsmatige afweging te maken. Vaststaat dat het werkprogramma dat hoort bij opsporingsvergunning M02a/M02b nog niet volledig is uitgevoerd, zodat de Staatssecretaris volgens ONE-Dyas tot verlenging van de vergunning over had moeten gaan.

Bovendien bestaat volgens ONE-Dyas het voornemen om in 2024 een proefboring te plaatsen, wat door het niet verlengen van de opsporingsvergunning geen doorgang kan vinden. Niet aannemelijk is dat een andere partij binnen die termijn ook een proefboring zou kunnen doen, zodat de exploratie van het gebied door de weigering om het tijdvak te verlengen wordt vertraagd. Dat maakt dat het besluit om het tijdvak niet te verlengen in strijd is met de doelstelling van Richtlijn 94/22/EG van het Europees Parlement en de Raad van 30 mei 1994 betreffende de voorwaarden voor het verlenen en het gebruik maken van vergunningen voor de prospectie, de exploratie en de productie van koolwaterstoffen (PbEG 1994, L164, hierna: de Koolwaterstoffenrichtlijn). En in aanvulling daarop ook in strijd is met het 'Versnellingsplan gaswinning Noordzee' van 15 juli 2022 (Kamerstukken II, 2021/22, 33 529, nr. 1058), omdat de weigering volgens ONE-Dyas leidt tot een vertraging van de gaswinning op de Noordzee.

reactie

Artikel 18, derde lid, van de Mijnbouwwet bepaalt dat een aanvraag om verlenging van het tijdvak waarvoor een vergunning geldt, slechts wordt ingewilligd, indien het in de vergunning vastgestelde tijdvak onvoldoende is om de activiteiten, waarvoor de vergunning geldt, te voltooien en deze activiteiten zijn verricht in overeenstemming met de vergunning. Daarmee stelt dit artikel als noodzakelijk voorwaarde voor het kunnen verlengen van een opsporingsvergunning dat het in de vergunning vastgestelde tijdvak onvoldoende is om het werkprogramma, waar een boring een verplicht onderdeel van is, uit te voeren (Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State van 14 maart 2018, ECLI:NL:RVS:2018:869). Anders dan ONE-Dyas ben ik van mening dat op basis van dit criterium niet slechts moet worden beoordeeld of de activiteiten waarvoor de vergunning is verleend feitelijk zijn afgerond, maar vergt dit ook een inhoudelijke beoordeling van alle relevante omstandigheden. Hieronder licht ik mijn standpunt toe.

Met de Mijnbouwwet is uitvoering gegeven aan de Koolwaterstoffenrichtlijn. Deze richtlijn heeft onder meer tot doel om de concurrentie in de sector te vergroten, om op die manier een optimale prospectie, exploratie en productie van delfstoffen in de lidstaten te bevorderen. Uit de overwegingen die ten grondslag zijn gelegd aan de totstandkoming van deze richtlijn volgt verder dat de omvang van de gebieden waarvoor een vergunning is verstrekt en de duur van de vergunningen

beperkt moeten zijn zodat vermeden wordt dat aan één subject een alleenrecht wordt verleend voor gebieden die efficiënter kunnen worden geprospecteerd, geëxploreerd en in productie kunnen worden gebracht door verscheidene subjecten. Dit is in de richtlijn uitgewerkt in artikel 4, aanhef en onder b, waarin is bepaald dat de duur van een vergunning niet langer mag zijn dan noodzakelijk om de activiteiten waarvoor de vergunning wordt verleend, te verrichten.

WJZ / 27283255

Op grond van artikel 12, eerste lid, van de Mijnbouwwet wordt in een opsporingsvergunning bepaald binnen welke tijdvakken nadat de vergunning onherroepelijk geworden is de opsporingsactiviteiten dienen te worden verricht. Daarbij geldt op grond van artikel 11, tweede lid, van de Mijnbouwwet, overeenkomstig artikel 4, aanhef en onder b, van de Koolwaterstoffenrichtlijn, dat het tijdvak waarvoor de vergunning geldt, en daarmee het alleenrecht om opsporingsactiviteiten in het gebied uit te mogen voeren, niet langer mag zijn dan noodzakelijk is om de activiteiten waarvoor de vergunning wordt verleend, te verrichten. Om te bepalen voor welk tijdvak de vergunning verleend kan worden, wordt in beginsel aangesloten bij het tijdvak dat de aanvrager zelf op grond van artikel 1.3.1 van de Mijnbouwregeling in zijn aanvraag heeft opgenomen en met het voorgenomen programma van verkenningsonderzoeken en opsporingsactiviteiten heeft onderbouwd. Dit maakt dat er in beginsel vanuit mag worden gegaan dat het tijdvak waarvoor opsporingsvergunning M02a/M02b is verleend, voldoende was om de geplande opsporingsactiviteiten, waaronder het plaatsen van de proefboring, te verrichten.

Daarbij wijs ik erop dat een opsporingsvergunning uitdrukkelijk bedoeld is voor het met uitsluiting van anderen mogen doen van onderzoek naar de aanwezigheid van delfstoffen door middel van het uiteindelijk plaatsen van een proefboring. Dit volgt uit de definitiebepaling van het 'opsporen van delfstoffen' zoals opgenomen in artikel 1, onder e, van de Mijnbouwwet waarin is bepaald dat daaronder wordt verstaan het doen van onderzoek naar de aanwezigheid van delfstoffen in het gebied, dan wel naar nadere gegevens daaromtrent, met gebruikmaking van een boorgat.

Het in artikel 11, tweede lid, van de Mijnbouwwet opgenomen vereiste dat het tijdvak niet langer mag zijn dan noodzakelijk en de daaraan ten grondslag liggende doelstelling van de Koolwaterstoffenrichtlijn en Mijnbouwwet om de optimale prospectie, exploratie en productie van delfstoffen in de lidstaten te bevorderen, maken mijns inziens dat bij de toepassing van het in artikel 18, derde lid, van de Mijnbouwwet opgenomen criterium beoordeeld moet worden waarom het in de vergunning vastgestelde tijdvak onvoldoende is gebleken om de activiteiten, waarvoor de vergunning geldt, te voltooien. Het is daarbij in de eerste plaats aan de vergunninghouder om dit te onderbouwen. Daarbij kunnen verschillende omstandigheden betrokken worden zoals de relevante activiteiten die binnen het tijdvak zijn verricht, hoever de uitvoering van het werkprogramma gevorderd is, wanneer een proefboring geplaatst kan gaan worden, de totale lengte van het tijdvak en eventuele omstandigheden die tot vertraging hebben geleid.

Anders dan ONE-Dyas ben ik van mening dat deze uitleg niet in strijd is met de

doelstelling van de Koolwaterstoffenrichtlijn om de concurrentie in de sector te vergroten om op die manier tot een optimale benutting van in de lidstaten aanwezige hulpbronnen te komen, en in het verlengde daarvan, mijn beleid om de gaswinning in de Noordzee te versnellen. Mogelijk hebben andere mijnbouwondernemingen minder kennis van het gebied zoals ONE-Dyas stelt, en hoeft ONE-Dyas daarom minder activiteiten te verrichten voordat de opsporingsfase afgerond kan worden maar dat zegt niet noodzakelijkerwijs dat dat ook het snelst is. Het gaat er met name om in welk tempo de opsporingsactiviteiten worden uitgevoerd.

WJZ / 27283255

Daarbij komt dat bij een feitelijke toetsing, zoals ONE-Dyas voorstaat, de enkele omstandigheid dat de opsporingsactiviteiten nog niet zijn afgerond al maakt dat de vergunning verlengd moet worden. Naar mijn mening strookt dat niet met de hiervoor genoemde doelstelling aangezien daarmee bij een eenmaal verleende vergunning andere mijnbouwondernemingen niet in de gelegenheid kunnen worden gesteld om opsporingsactiviteiten in het gebied te ontplooien zolang het werkprogramma niet is afgerond. Dat is naar mijn mening niet in lijn met de doelstelling om de benutting van delfstoffen te bevorderen.

Gelet op het voorgaande ben ik van mening dat ik in het besluit 9 november 2022 het in artikel 18, derde lid, van de Mijnbouwwet opgenomen criterium om het in de opsporingsvergunning opgenomen tijdvak te verlengen, op juiste wijze heb toegepast. In deze grond zie ik daarom geen aanleiding om mijn besluit te herzien.

Uitgevoerde activiteiten

ONE-Dyas is van mening dat bij de beoordeling van de aanvraag onvoldoende gewicht is toegekend aan de in het verleden verrichte activiteiten en te veel gewicht aan het niet uitvoeren van een proefboring. ONE-Dyas wijst daarbij op de verschillende studies die zijn uitgevoerd en de complexiteit, intensiteit en kosten die daarmee gemoeid zijn.

reactie

Zoals hiervoor uiteen is gezet is het plaatsen van een proefboring de laatste stap van de opsporingsfase. Vaststaat dat geen proefboring is verricht. ONE-Dyas is voorafgaand aan het nemen van het besluit van 9 november 2022 in de gelegenheid gesteld om aan te geven welke activiteiten zijn verricht binnen het tijdvak waarvoor de vergunning is verleend. Uit het door ONE-Dyas overgelegde overzicht blijkt dat de activiteiten zich hebben beperkt tot het doen van studies naar de ondergrond, zonder dat dat heeft geleid tot zekerheid over een concreet prospect. Uit de gegevens blijkt niet van omstandigheden op grond waarvan het voor ONE-Dyas niet mogelijk was om de in het werkprogramma opgenomen activiteiten binnen het daarvoor verleende en later verlengde tijdvak af te ronden. Daarbij komt dat het tijdvak van de vergunning als gevolg van eerdere verlengingen inmiddels een looptijd heeft van elf jaar. Deze omstandigheden tezamen maken dat ik van mening ben dat ten tijde van het nemen van het besluit van 9 november 2022 niet was voldaan aan het in artikel 18, derde lid, van de Mijnbouwwet opgenomen vereiste voor verlenging.

Op de hoorzitting heeft ONE-Dyas de actuele stand van zaken met betrekking tot de blokdelen M02a en M02b toegelicht. Uit hetgeen op de hoorzitting door ONE-Dyas is toegelicht, leid ik af dat zij inmiddels wel voldoende zekerheid heeft verkregen om in 2024 een boring te plaatsen. Onder deze omstandigheden is voldaan aan de in artikel 18, derde lid, van de Mijnbouwwet genoemde voorwaarde om de opsporingsvergunning te verlengen. Dit maakt dat ik van mening ben dat het tijdvak waarvoor de opsporingsvergunning geldt nog éénmaal, met twee jaar verlengd kan worden, zijnde de periode die ONE-Dyas nodig heeft om een proefboring te plaatsen en op basis van de informatie die dat oplevert een besluit te kunnen nemen over het al dan niet aanvragen van een winningsvergunning. Het voorgaande maakt dat ik aanleiding zie om mijn besluit te herzien door het tijdvak met twee jaar te verlengen. Ik zie daarbij gelet op de door ONE-Dyas gegeven informatie geen grond om het tijdvak te verlengen met de door ONE-Dyas in haar aanvraag van 13 juli 2022 gevraagde periode van drie jaar.

WJZ / 27283255

Overige bezwaargronden

Gelet op het voorgaande hoeven de overige gronden van bezwaar, voor zover die nog niet aan de orde zijn gekomen, geen bespreking meer.

6. Conclusie

De tijdens de hoorzitting verschaft informatie maakt dat ik aanleiding zie om mijn besluit van 9 november 2022 te herzien. In dat kader zal ik de aanvraag om verlenging alsnog gedeeltelijk inwilligen door het tijdvak waarvoor de opsporingsvergunning M02a/M02b geldt met twee jaar te verlengen, te rekenen vanaf dag waarop dit besluit onherroepelijk is.

In het bezwaarschrift heeft u ook verzocht om toekenning van proceskosten. In artikel 7:15, tweede lid, van de Awb is bepaald dat de kosten die de belanghebbende in verband met de behandeling van het bezwaar redelijkerwijs heeft moeten maken, door het bestuursorgaan uitsluitend worden vergoed op verzoek van de belanghebbende voor zover het bestreden besluit wordt herroepen wegens aan het bestuursorgaan te wijten onrechtmatigheid. Zoals ik hiervoor heb overwogen wordt het besluit van 9 november 2022 herzien op basis van de informatie die ONE-Dyas op de hoorzitting naar voren heeft gebracht. Het gaat daarbij om omstandigheden die dateren van na het nemen van het besluit van 9 november 2022, zodat dat besluit niet onrechtmatig was op het moment dat het werd genomen. Gelet op artikel 7:15, tweede lid, van de Awb wijs ik u verzoek om toekenning van proceskosten daarom af.

7. Beslissing

Gelet op het voorgaande acht ik de bezwaren van ONE-Dyas ongegrond. Gelet op de tijdens de hoorzitting naar voren gebrachte informatie herroep ik mijn besluit van 9 november 2022 waarbij de aanvraag van ONE-Dyas van 21 juli 2022, zoals aangevuld op 18 augustus 2022, om verlenging van het tijdvak van opsporingsvergunning M02a/M02b is afgewezen.

Gelet op artikel 18, derde lid, van de Mijnbouwwet, besluit ik als volgt:

WJZ / 27283255

Besluit:

Artikel 1

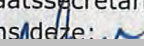
Het in het besluit van 21 november 2011 met kenmerk ETM/EM/11163047, zoals laatstelijk gewijzigd bij besluit van 28 december 2020 met kenmerk DGKE-WO/V-4173, opgenomen tijdvak waarvoor de opsporingsvergunning geldt, geldt tot twee jaar na het onherroepelijk worden van het onderhavige verlengingsbesluit.

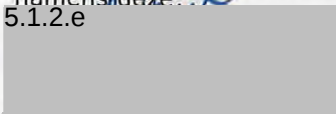
Mededeling

Dit besluit treedt in werking met ingang van de dag na die waarop het besluit is bekendgemaakt.

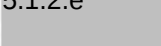
Het besluit wordt bekendgemaakt door toezending aan de aanvrager. Van het besluit wordt mededeling gedaan door plaatsing in de Staatscourant.

Hoogachtend,

De Staatssecretaris van Economische Zaken en Klimaat,
namens deze:

5.1.2.e

5.1.2.e

 juridisch advies, bezwaar en beroep
directie Wetgeving en Juridische Zaken

U kunt tegen dit besluit schriftelijk beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, Postbus 20019, 2500 EA Den Haag. Het beroepschrift moet binnen zes weken na de dag waarop het besluit aan u is toegezonden aan de Afdeling worden gestuurd.